

DIGITÁLNÍ A INFORMAČNÍ AGENTURA_

Export z Národní architektury eGovernmentu ČR

Obsah

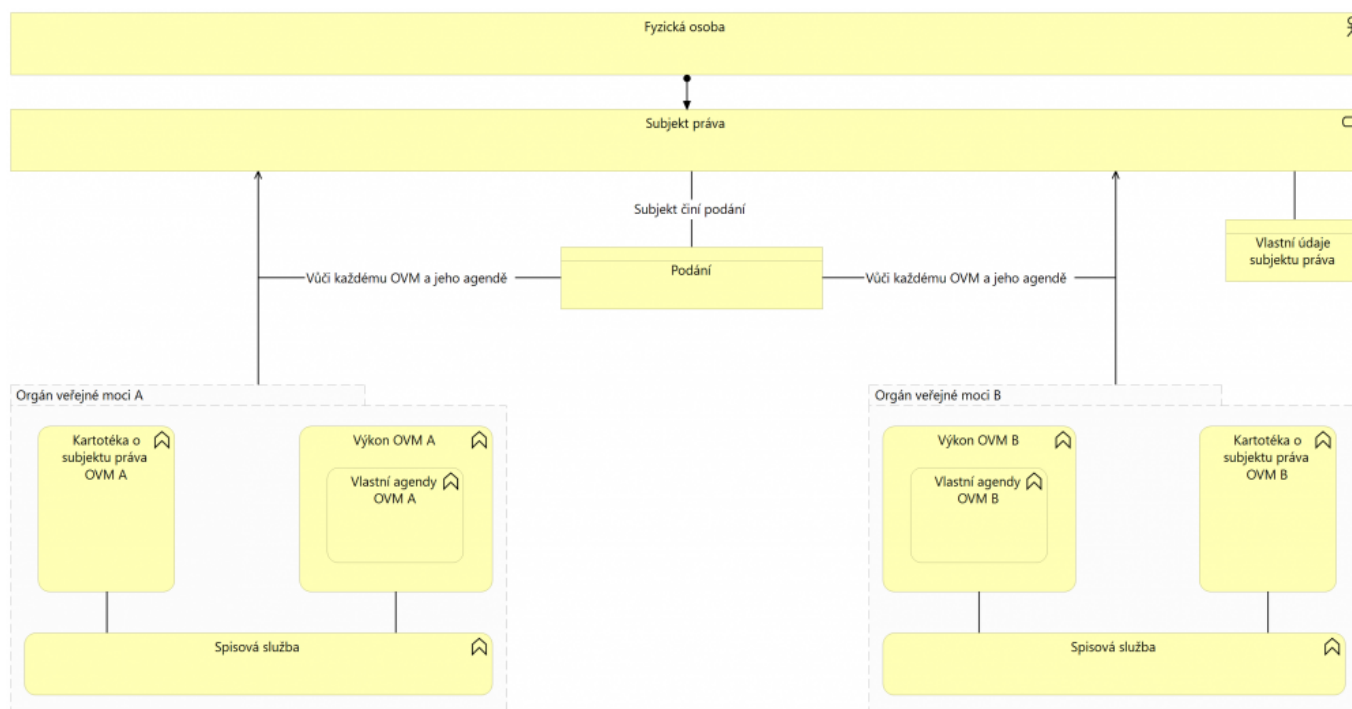
Historie digitalizace služeb	3
<i>Před digitalizací veřejné správy</i>	3
<i>Prvotní digitalizace veřejné správy</i>	3
<i>Elektronické úkony a autorizovaná konverze dokumentů</i>	4
<i>Sdílení referenčních údajů</i>	5
<i>Propojený datový fond a standardizace front-endu</i>	5
<i>Důsledky pro digitalizaci služeb</i>	6

Historie digitalizace služeb

Digitalizace služeb veřejné správy reálně započala s koncem tisíciletí, kdy se objevují prvotní legislativní návrhy s celostátní působností a umožnění subjektu práva využívat digitalizačních prostředků. To neznamená, že do konce tisíciletí nebyla veřejná správa elektronická, pouze to, že celostátní snahy o digitalizaci s definicemi centrálních služeb či jednotných standardů se objevují a v tomto období.

Před digitalizací veřejné správy

Před celostátní snahou o digitalizaci mohl subjekt práva interagovat s veřejnou správou pouze roztržitěně, tedy s každým orgánem veřejné moci zvlášť, dle agend, které vykonává. Každé OVM vedlo svou vlastní kartotéku o subjektech práva, která s ním přišla do styku a pro uchovávání dokumentace se vedla klasická papírová spisová služba.

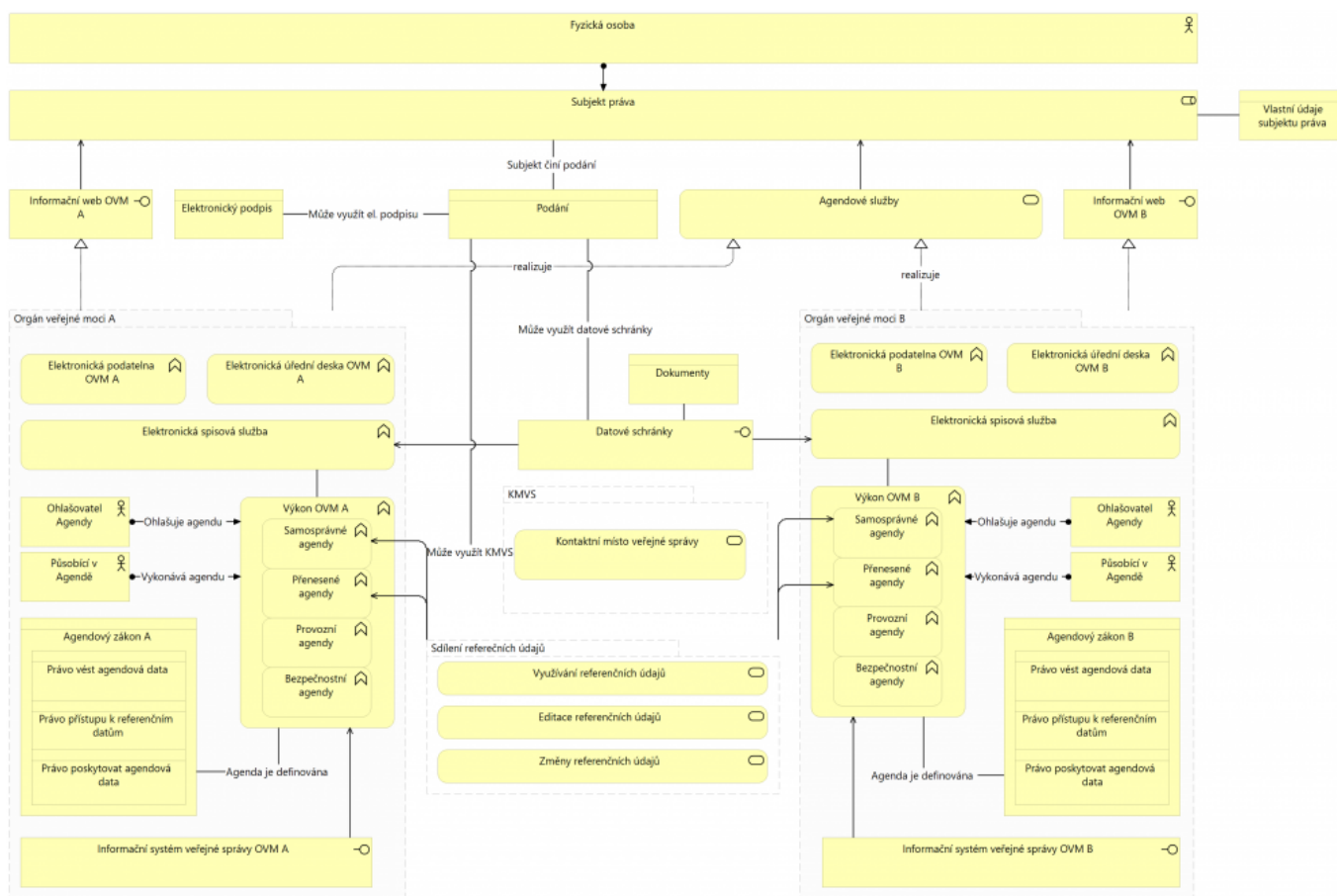

Prvotní digitalizace veřejné správy

Prvotní digitalizace veřejné správy spočívá v umožnění podepsání podání pomocí elektronického podpisu a tedy odbourat papírovou formu podání. Orgány veřejné správy zveřejňují informace na informačních webech, kde se dají dohledat informace o právech a povinnostech. Orgány veřejné moci také pracují s elektronickými podatelny a elektronickými úředními deskami. Nadále neexistuje centrální výměna údajů o subjektu práva či jiné služby pro výměnu a kooperaci veřejné správy. Veřejná správa je rozdělena na státní správu a samosprávu se samostatnou a přenesenou působností, začíná se s centralizací výkonu veřejné správy – tzv. **agend**.

Sdílení referenčních údajů

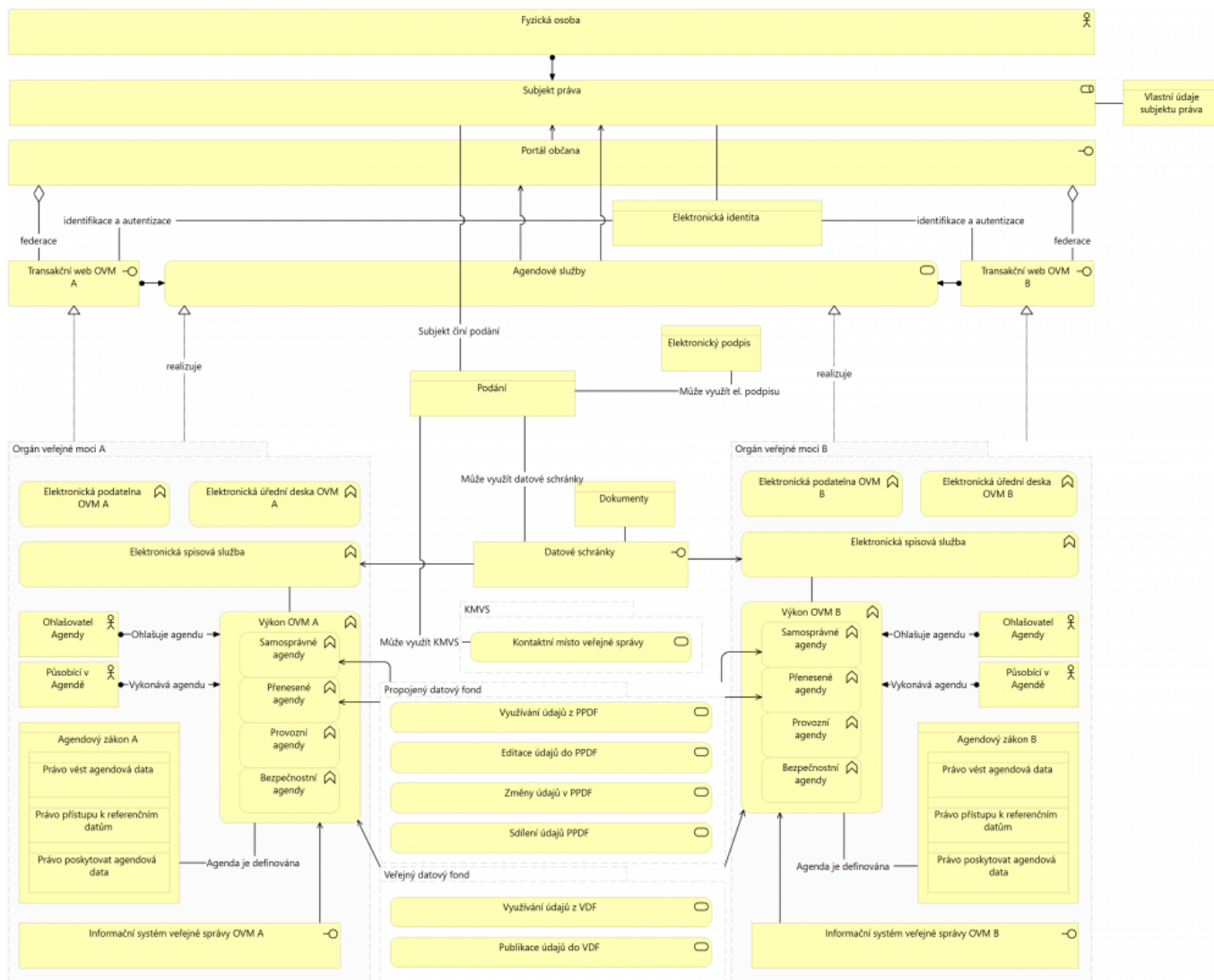
Tento milník se dá nazvat velkým třeskem v oblasti sdílení údajů o subjektu práva. Byly spuštěny centrální služby pro sdílení tzv. **referenčních údajů**, tedy údajů, které jsou vždy správné, aktuální a ručí za ně stát. Orgány veřejné moci se stávají poskytovatelem agendových služeb, které mohou být poskytovány jednotlivými orgány veřejné moci nebo centrálně za více orgánů veřejné moci. Sdílení **referenčních údajů** se řídí agendovými zákony, určující mimo jiné vykonavatele a ohlašovatele agendy, ale i oprávnění přístupu k referenčním údajům. Subjekt údajů má možnost využívat **kontaktní místo veřejné správy** a není nucen informovat orgány veřejné správy o změnách **referenčních údajů**. Nadále však trvá problém front-endu, kdy portály jsou pouze informační, a subjekt údajů je nucen interagovat s agendami pomocí omezené množiny elektronických kanálů.

Propojený datový fond a standardizace front-endu

Současným vrcholným milníkem je spuštění **propojeného datového fondu**, který se od předchozího sdílení referenčních údajů liší především tím, že nabízí sdílení i agendově specifických údajů o subjektu práva. To má za následek, že jakmile se objeví o subjektu práva ve veřejné správě údajů v jedné agendě, neměla by ho žádná jiná agenda na subjektu práva vyžadovat. Kromě neveřejných údajů o subjektu práva se sdílí i údaje veřejné a to prostřednictvím **veřejného datového fondu**. Pravidla těchto fondů jsou podobná.

Subjekt práva dostává možnost **elektronické identifikace** k jednotlivým **transakčním portálům**, které jsou federované do centrálního **portálu občana**. Pomocí **elektronické identifikace** se mu otevírá možnost využívat agendové služby přímo pomocí samoobsluhy, jde tedy o dostavení původních služeb výměny údajů mezi orgány veřejné moci o front-end a přímého využití.

Důsledky pro digitalizaci služeb

Z předchozích kapitol vyplývá, že rozvoj digitálních služeb eGovernmentu české veřejné správy je umožňován především poskytováním centrálních sdílených služeb, které mohou orgány veřejné moci využívat. S každou novou centrální sdílenou službou tedy nastává posun v digitalizaci celé české veřejné správy, což musí být podpořeno především 2 aspekty:

1. Digitálně přívětivým legislativním prostředím. Pro následující období se jako legislativní prostředí digitalizace předpokládá Zákon a legislativní úprava právních předpisů známá jako DEPO2 (sněmovní tisk 756).
2. Poptávkou ze strany klientů. Zde je třeba nejen vytvořit a nabídnout digitální služby, ale aktivně je prosazovat a propagovat koncovým klientům nenásilným způsobem vysvětlující jejich výhody.

Orgánům veřejné moci jsou pro potřeby digitalizace služeb veřejné správy k dispozici tyto centrální sdílené služby:

- Front-end
 - [Portál občana](#) a federace portálů spočívající v jednotném vzhledu [Design system gov cz](#) a jednotné struktuře [katalogu služeb](#).
 - [Jednotná identifikace a autentizace](#) klienta pomocí Národní identitní autority.
- Back-end
 - Integrace na [propojený datový fond](#) pomocí eGON služeb [Informačního systému základních registrů](#) a [Informačního systému sdílené služby](#).

- Využití [Informačního systému datových schránek](#) pro výměnu dokumentů mezi orgány veřejné moci navzájem a v komunikaci s klientem.
- Umožnění podání vůči vlastní agendě v rámci [Kontaktního místa veřejné správy](#).
- Integrace na [Jednotný identitní prostor](#) pro zajištění jednotné autorizace fyzické osoby do role úředníka.

Využití [Komunikační infrastruktury veřejné správy](#) a Centrálního místa služeb pro bezpečnou síťovou komunikaci mezi orgány veřejné moci a publikací veřejných služeb do veřejného internetu.

From:
<https://archi.gov.cz/> - **Architektura eGovernmentu ČR**

Permanent link:
https://archi.gov.cz./znanostni_baze:historie_egov

Last update: **2021/06/11 15:00**

